

været enig om, at netop paa denne dobbelte Maade hædredes Grundtvig værdigst og rigtigst. Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) ønskede, at Kirken, naar den stod færdig, skulde stilles under det almindelige Tilsyn. Deri er jeg ikke helt enig med det ærede Medlem. Jeg mener, at denne Kirke skal indtage en Særstilling, og det har ogsaa været Komiteens Ønske, at Regering og Rigsdag, naar Kirkehuset er rejst, vil endeligt fastsætte og fremtidig varetage dets Brug. Det tror jeg vil være det retteste, og det er altsaa en Forudsætning, at det sker.

Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) udtalte som sit Ønske, at Kirken maatte komme til at ligge i Østre Anlæg. I Bemærkningerne staar der, at man tænker at opføre den paa en af Bastionerne paa Christianshavns Vold. Jeg ser, at der er overordentligt meget, der taler for det, som det ærede Medlem fra Køge ønsker, men det, det kommer an paa, er at finde den Plads, der i enhver Henseende er bedst egnet for denne herlige Kirke, som jeg haaber, det skal blive. Derfor vil jeg kun sige, at endnu er Valget af Pladsen ikke afgjort. Man søger netop at finde den Plads, der bedst vil egne sig for Kirken.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslagene Nr. 172—193 til § 18 af *Kirkeministerens*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1215),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 305 og Nr. 306 til § 25 af *Kirkeministerens*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 1249)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes til Forhandling det *Undervisningsministeriet* vedrørende Afsnit, nemlig Ændringsforslagene Nr. 194—278 paa Udvalgets Liste til Lovforslagets § 19 (se Tillæg B. Sp. 1221), hvortil slutter sig Bilag Nr. 185—268 (se Tillæg B. Sp. 1535) og Ændringsforslag Nr. 314 paa Udvalgets Liste til Lovforslagets § 26 V. D. (se Tillæg B. Sp. 1251), hvortil slutter sig Bilag Nr. 305 (se Tillæg B. Sp. 1707).

Ordføreren (Mads Larsen): Den meget lange Række af Ændringsforslag, der findes til Undervisningsministeriets Budget, indeholder kun Ændringsforslag af almindelig

Karakter og uden stor finansiel Betydning. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved mere end et Par Stykker. Det første, jeg skal nævne, er Ændringsforslag Nr. 201, som angaar en Bevilling til Understøttelse til en hidtilværende Børnehjemsforstanderinde, Frk. Sofie Kaarsen. Beløbet, der her staar opført, er 183 Kr. 33 Øre, fordi det er beregnet efter 200 Kr. for et Aar, og da vedkommende først fratræder sin Virksomhed til 1. Maj, vil denne Bevilling kun komme til at omfatte 11 Maaneder. Naar Bevillingen er opført med det Beløb, der hidtil har været det sædvanlige til disse Børnehjemsforstandere eller -forstanderinder, maa det ikke opfattes, som om man har villet blive staaende ved denne Sum. Som jeg allerede udtalte ved anden Behandling, vilde der derom blive optaget en ny Forhandling med Ministeren mellem anden og tredie Behandling. Denne Forhandling har fundet Sted, og jeg udtaler min store Tilfredshed med, at det er lykkedes at opnaa Tilslutning fra Ministeren, hvorefter dette Spørgsmaal vil finde en efter min Opfattelse forsvarlig og rimelig Løsning, saa at vi kan forvente Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovforslaget, der giver Udtryk for den Overenskomst, der er opnaaet mellem den højtærede Minister og Udvalget paa dette Omraade, gaaende ud paa, at der i Fremtiden vil blive ydet en passende Understøttelse til disse Mænd og Kvinder, der igennem en Aarrække har udført en saa samfundsnyttig Virksomhed som den at være Ledere af disse Børnehjem og derved drage Omsorg for Samfundets Stifbørn, for saa vidt som de fleste af de Børn, som optages i disse Hjem, er Børn, der savner det oprindelige Hjem. Derfor har det hele Tiden været min Opfattelse, at den Understøttelse, der gives disse Mænd og Kvinder, naar de er udtjente, bør først og fremmest blive Udtryk for det offentliges hædrende Anerkendelse af deres Virksomhed og stille dem økonomisk saaledes, at deres gamle Elever, deres tidligere Plejebørn, der ønsker vedblivende at holde Forbindelsen vedlige, kan betragte Hjemmet som et virkeligt Hjem og kan blive modtaget paa lignende Maade, som et Hjem plejer at modtage sine voksne Børn, der ude fra Verden kommer paa Besøg. Det er selvsagt, at i disse Retninger har den karrige Understøttelse, det offentlige har tildelt disse Mænd og Kvinder, ikke gjort Fyldest. Det er derfor tilfredsstillende, at vi i en nær Fremtid faar den Fremgangsmaade gennemført, at naar det er enkelte Personer, der er Tale om, bliver Statens